

Europa's Latijnse Aanval

Hij had Gelijk - deel één Europa

-
- [09-11-2016](#)

Toen Duitsland in het as van de 2e Wereldoorlog lag te smeulen, waarschuwde een eenzame stem dat Europa's wens van wereldwijde dominantie niet gebroken was, en dat het opnieuw op zou komen—nog een laatste maal. Die stem waarschuwde dat Duitsland een blauwdruk voor deze herleving had voorbereid allang voor de verpletterende nederlaag door de Geallieerden.

Deze keer zouden het geen keiharde, in laarzen gestoken stormtroepen zijn die de wereld door een blitzkrieg zouden veroveren, maar meer welbespraakte, keurige zakenlieden toegerust met de wapens van de nieuwe Euromacht; een driedelig pak en bijpassend koffertje. De oorlog die nu werd gevoerd door de ondergrondse Nazies zou er een zijn die wordt uitgevochten in bestuurskamers van corporaties, bij zakenlunches in restaurants en hotels, bij politieke werkzaamheden en door internationale diplomatiek.

En deze keer zou het de hulp hebben van Latijns Amerika.

Nazi-Latino Ondergrondse

Al in mei 1962 gaf het tijdschrift *Plain Truth* deze waarschuwing: “De plannen van Duitsland in Zuid Amerika werden tijdelijk gestopt door de nederlaag in de 2e Wereldoorlog. ... ‘Zuid Amerika zal veroverd worden door zakenlieden, niet door geweren!’” (citaat uit T.H. Teten's *Germany Plots With the Kremlin/ Duitsland in samenzwering met het Kremlin*; nadruk van ons).

Na de 2e Wereldoorlog vluchtten meer dan 55.000 Duitsers uit hun geboorteland naar de havens van Canada, Australië, Nieuw Zeeland en andere landen van Centraal en Zuid Amerika, velen via door het Vaticaan georganiseerde ontsnappingsroutes. Andere Nazi-sympathisanten uit Kroatië, Hongarije en Joegoslavië vonden hun weg naar het buitenland om daar te blijven werken voor het komende Europees religieus-corporatieve Reich.

In de uitgave van oktober 1957 zei de *Plain Truth*, “Tijdens de 2e Wereldoorlog was Argentinië een uitgesproken vriend van Hitler, het gaf onderdak aan Nazi-officieren en mannen, en bood een veilige haven aan Nazi-schepen en onderzeeërs. Veel Nazi's vonden hun weg naar Argentinië en veiligheid terwijl Hitler's regime uiteenviel onder een aanhoudende regen van Geallieerde bommen.”

Aan het eind van de jaren 40 begon de Duitse invloed in Latijns Amerika te domineren. De Duitsers hadden een militaire aanwezigheid op hoog niveau in Argentinië, Krupp's industriële kracht was gevestigd in Brazilië, Hitler's Kroatische aanvoerder Ante Pavelic beïnvloedde de veiligheid in Paraguay, Nazi intelligentie agenten van Farben Bayer bevonden zich in Chili en Venezuela, en Nazi partij organisatoren van Brueckmann en Co. hadden hun basis in Ecuador.

Sinds die tijd hebben Duitse bedrijven, met steun van het Vaticaan, leiding gegeven aan Europese pogingen om binnen te dringen in essentiële industriële, agrarische en corporate industrieën in Latijns Amerika. Veel Duitse giganten zoals Krupp, Siemens, Bayer, Volkswagen, I.G. Farben en de Deutsche Bank werden gestaag een begrip van het zuiden van de Rio Grande af, over Panama, helemaal tot aan beneden in Zuid Argentinië. Vanaf 1990, met een verenigd Duitsland en met andere EU leden nu "aan boord," namen alle niveaus van EU handel en investeringen in de Latijnse regio drastisch toe.

Herbert Armstrong wist ver van te voren dat het communisme er niet in zou slagen de Latino's te verlokken, en dat de Britse en Amerikaanse invloed zou afnemen. Hij wist dat het Europa zou zijn die uiteindelijk zijn lange-termijn doel van economische en religieuze dominantie in Latijns Amerika zou bereiken. Op dit moment heeft *Europa dat doel in belangrijke mate bereikt*

EU en Mercosur

Aan het begin van de jaren '90 werkte de EU eraan zichzelf te vestigen als *denummer-één* handelspartner en investeerder in Latijns Amerika. Tijdens dat decennium groeide Europa's export naar Latijns Amerika met 164 procent. Meer dan 55 procent van alle financiële hulp aan Latijns Amerika was afkomstig uit de schatkist van de EU; voor 2000 gaf de EU alleen al in toegekende leningen meer dan \$746 miljard aan Latijns Amerika.

Door deze relatie op te bouwen, ook wel een "strategisch verbond" genoemd, daagt Europa direct de lang gekoesterde hoop van de V.S. uit om een pan-Amerikaanse vrije handelszone te creëren.

Het ruime Latijns Amerikaanse handelsblok dat nu bekend staat als *Mercosur* bevat Argentinië, Brazilië, Paraguay en Uruguay, met Chili, Bolivia, Colombia, Ecuador en Peru als geassocieerde leden. Venezuela werd als vol lid geaccepteerd in 2006 en is bezig in het blok geïntegreerd te worden. In juni 1999 tekenden delegaties van de EU een historisch vrije handelsovereenkomst in Rio de Janeiro met de presidenten van de vier Mercosur landen en Chili. Deze overeenkomst zorgde voor een "bilaterale, progressieve en wederkerige liberalisering van handel, met geen enkele sector uitgezonderd." De Duitse Kanselier Gerhard Schröder, op dat moment voorzitter van de Europese Raad, leidde de besprekingen, waarbij hij zijn krachtige steun uitsprak voor de integratie van de Europese en Latijns Amerikaanse markten. Die november zei de EU dat het eraan werkte om formele besprekingen af te ronden met betrekking tot een vrije handelsovereenkomst met de gehele Latijns Amerikaanse regio. Zo'n overeenkomst zou 90 procent van de wederzijdse handel bedekken, en zou een extra jaarlijkse winst opleveren van meer dan \$6 miljard voor de Europeanen en bijna \$5 miljard voor Mercosur.

Onderhandelingen over handel liepen enkele jaren vast op onenigheid over agrarische importrestricties, en werden in 2008 hervat, toen de EU overeenkwam om €50 miljoen te doneren om de technische standaard van de leden van Mercosur op te vijzelen en om Mercosur publiekelijk te begunstigen.

De EU is een enorm belangrijke handelspartner voor Mercosur, in 2006 kocht het export ter waarde van €36 miljard van Mercosur. En van de EU lidstaten is de export van en naar *Duitsland* het meest substantieel. In een rapport van 1999 getiteld, "Europese Unie en Latijns Amerika samen vooruit," merkte de Europese Commissie op dat de sturende kracht in de toenemende Euro-Latijnse handel een veelomvattend document was dat in 1994 in kaart was gebracht "onder aansporing van het Duitse voorzitterschap." Zo vaak zien we dat waar Duitsland leidt, Europa volgt.

China is echter ook doorgedrongen tot de Latijns Amerikaanse handel. Sinds 2000 explodeerde de handel tussen Latijns Amerika en China. Maar er is een fundamenteel verschil tussen Europa's gang naar Latijns Amerika en die van China. China is daar omdat het hulpbronnen nodig heeft en Latijns Amerika dat in overvloed heeft. De handels- en humanitaire inspanningen van de EU in Latijns Amerika zijn complexer. Meer dan een simpele vrije handels overeenkomst, hebben deze inspanningen te maken met een verlangen om het Rijk van de EU uit te breiden.

Momenteel debatteren leiders van het Mercosur handelsblok of zij de Amerikaanse dollar als hun referentiële munteenheid zullen laten vallen. Naarmate de V.S. steeds meer geïsoleerd raakt op het wereldtoneel, en naarmate de gespannenheid tussen de Verenigde Staten en met Mercosur geassocieerde landen zoals Venezuela groeit, verwachten we dat Mercosur steeds meer haar handelspartners in Europa en Azië zal omhelzen.

De Feiten zijn binnen

De uitgave van de *Plain Truth* uit mei 1962 verklaarde "de *Verenigde Staten zal buiten in de kou blijven staan* terwijl twee ENORME HANDELSBLOKKEN, EUROPA en LATIJNS AMERIKA, *zich met elkaar verbinden* en de lakens uitdelen wat betreft wereldhandel."

In misschien de meest krachtige uitspraak van haar rapport uit 1999, verklaarde de Europese Commissie, "Het Europese alternatief kan zo een waardevol tegenwicht bieden aan wat soms als een overmatig economische en politieke afhankelijkheid wordt gezien" (op.cit.). Dit verwijst naar de afhankelijkheid van Latijns Amerika van de Verenigde Staten.

De *Plain Truth* waarschuwde zijn lezers in de uitgave van april 1966, "Kunt u zien waarom we lezers waarschuwen dat de Latijns Amerikaanse Gemeenebest en de Centraal Amerikaanse Gemeenebest gevaarlijk dichtbij partnerschap met de Europese Gemeenebest komen? Kunt u zien dat deze enorme kartels er gevaarlijk dichtbij zijn om Amerika en Engeland

voorgoed de rug toe te keren? Kunt u zien waarom we u waarschuwen dat de Nazi's—die zich door heel Zuid Amerika verschanst hebben—gevaarlijk dichtbij het punt komen te herrijzen, ditmaal om te overwinnen zoals geprofeteerd is in Jesaja 10 en Jeremiah 25:15-33?" De feiten zijn binnen! Het voorbij gaan der tijd heeft het gelijk bewezen van Herbert Armstrong en de waarschuwende boodschap van de *Plain Truth*!

De uitgave van de *Plain Truth* van juli 1965 vertelde wat eraan zat te komen: "De rijke minerale grondstoffen van Latijns Amerika zullen toevloeien over de Atlantische Oceaan, om de hongerige ovens van het Ruhrgebied en andere industriële complexen van Europa te voeden."

Zuid Amerika, rijk in grondstoffen, is een aantrekkelijk buffet voor grondstof-hongerige Europeanen. Zilver uit Mexico en Peru, tin uit Bolivia en ijzer uit Venezuela en Brazilië—Europa heeft een constante aanvoer van deze en andere ruwe materialen nodig die Latijns Amerika in overvloed kan aanbieden.

Ziet u de ernst van de EU-Mercosur combinatie? Een economisch verenigd, politiek stabiel Latijns blok is nodig om een constante levering van goederen te garanderen. Dat is een belangrijke reden voor Europa om, met hulp van het Vaticaan, er hard aan te werken Latijns Amerika stabiliteit te brengen door economische, politieke en religieuze welvaart.

De Katholieke Link

In Oktober 1957, bazuinde de *Plain Truth* dat "de rest van deze Latijns Amerikaanse landen zich bij de Europese herleving van het oude Romeinse Rijk zullen voegen." Latijns Amerika, waarin Mexico, de Centraal Amerikaanse landengte en het continent Zuid Amerika, de meest gekatholiseerde landmassa in de wereld vormt. Het grootste land van de regio, Brazilië, heeft de grootste landelijke populatie Rooms Katholieken in de wereld. Geen enkele andere geografisch gebied is meer verbonden met het Vaticaan dan de landen van Mercosur, en het Vaticaan behoudt een indrukwekkende aanwezigheid in de regio. De EU en Latijns Amerika vormen meer dan alleen maar een handelsduo—zij zijn "religieuze, commerciële en politieke partners."

"Het Vaticaan is zich volledig bewust van het feit dat meer dan de helft van de Rooms Katholieken in de wereld in Latijns Amerika wonen!" schreven wij in september/oktober 1997. Zolang hij het ambt bekleedde bezocht Paus Johannes Paulus alle 24 landen van Centraal en Zuid Amerika als onderdeel van een poging de regio te stabiliseren als steun voor haar handelsverplichtingen naar de EU en voor haar collectieve religieuze eenheid met de Katholieke Kerk.

Voorafgaand aan de belangrijke mededeling van EU-Mercosur op 25 nov. 1999, rapporteerde de *Trumpet* dat "de extatische steun die in 1998 werd gegeven aan het bezoek van de paus aan Latijns Amerika ... opnieuw bevestigde aan wie deze bevolking uiteindelijk haar trouw belooft—aan het hart van Europa, de stoel van haar economische en religieuze oorsprong" (februari 1998). De gezamenlijke religieuze oorsprong van Europa en Latijns Amerika geeft Europa een voordeel in dat gebied dat China nooit zal kunnen hebben.

Met de garantie van een religieuze eenheid en EU-Mercosur vrije handelsovereenkomst, is er geen ander gebied in de wereld beter voorbereid om de wereldwijde handel te domineren dan de EU.

Herinnert u, dat terwijl Duitsland net een nederlaag had geleden, de heer Armstrong al waarschuwde dat het zich opnieuw zou verenigen onder de mantel van een verenigd Europa. Hij verklaarde ook dat Europa de Latijnse gemenebest zou domineren terwijl de Katholieke Kerk op religieus gebied zou domineren.

Net als de uitgave van de *Plain Truth* uit mei 1962 voorspelde. "de *Verenigde Staten zal buiten in de kou blijven staan* terwijl twee ENORME HANDELSBLOKKEN, EUROPA en LATIJNS AMERIKA, zich met elkaar verbinden en de lakens uitdelen wat betreft wereldhandel." Deze schokkende profetie speelt zich reeds voor onze ogen af! ■